

[Justitsministeren.]

Bevillingshaverne ingen Tvivl om, at disses ideelle Interesse i deres Teatre vil faa dem til at holde disse paa den hidtidige Standard. Penge er vel heller ikke for dem det eneste afgørende i deres Arbejde. At Bevillingshaverne skulde lade staa til, fordi enkelte af dem ikke kan tjene 50 000—100 000 Kr. om Aaret paa Grund af Bevillingen, er efter min Mening en Under vurdering af disse, som man netop ikke skulde vente fra deres Forsvareres Side.

Der er talt saa meget om Bevillingshavernes Risiko, at Staten vil tage Overskuddet, men ikke dække Underskuddet. Jeg skal da understrege, at efter Lovforslagets § 27, Stk. 2, fradrages før Overskuddets Udregning passende Beløb til Afskrivninger og Henlæggelser samt Rente af Egenkapitalen, og efter Stk. 3 beregnes Overskuddet som et Gennemsnit af Overskuddet for de 3 sidste Regnskabsaar, dog at det sidste Regnskabsaars Overskud lægges til Grund, naar dette er mindre end det nævnte Gennemsnitsoverskud — altsaa Bestemmelser, der netop tager Sigte paa at sikre den fremtidige Virksomhed. Og lad mig med Hensyn til Bevillingshavernes Risiko fremhæve to Ting, hvori Biografteaterdrift adskiller sig fra almindelig Forretningsvirksomhed. Paa Indkøbet af Varen løber han i Modsætning til den almindelige Forretningsmand ingen Risiko, han køber nemlig ikke Filmen, end ikke for en fast Pris. Han lejer Filmen for en vis Procent af det indspillede Beløb, og trækker Filmen ikke Publikum, saa tager han den af, saa det er Udlejeren og ikke ham, der bærer Tabet, og Kundekredsen — den garanteres i al Almindelighed af Monopolet.

De sidste Aar har vist en stadig Stigning i Biografteatrenes Indtægter, og er der nogen, der for Alvor tror, at Publikums Interesse for Films vil aftage, fordi en Række Aviser giver et fejlagtigt Billede af det nye Lovforslag — ja, selv om dette skulde blive vedtaget? Jeg tror det ikke.

Endelig er der talt om Bevillingshavernes Kapitalindsats. I en til Rigsdagens Medlemmer omdelt anonym Pjece tales der endog om grundlovsstridig Formuekonfiskation. Jeg har kigget lidt i dette Værk, men da jeg kom til en Udtalelse om, at jeg udslyngede Paastande, som om et helt Erhverv bestod af Snylttere og Drivterter, lod jeg det gaa i Papirkurven. Det er derfor fuldkommen overflødig, naar Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre i Anledning af denne Pjece erklærer, at hverken den eller de til denne knyttede

Organisationer har nogen som helst Andel i denne Pjeeces Fremkomst, lige saa lidt som man har haft Kendskab til den inden Udsendelsen. Noget saadant kunde jeg nemlig, efter mit Kendskab til Fællesrepræsentationen, aldrig tænke mig.

Men det var Kapitalindsatsen, vi var ved. I det alt overvejende Antal Tilfælde er Bevillingshaverne ikke Teaterejere, men Lejere, og deres i Virksomheden indestaaende Kapital er ringe, saaledes at man heller ikke heri kan hente Argumenter mod Lovforslaget. At Ejerkapitalen skulde holde sig tilbage, fordi Bevillingshaverens eventuelle Nettfortjeneste, efter at alle Udgifter er afholdt, beskæres, det synes jeg er uforstaaeligt for normale Hjerner, for dens Størrelse influerer slet ikke paa Lejen. Som fremhævet i Bemærkningerne har det heller ikke hidtil frembudt Vanskeligheder at skaffe Kapital til nye Teatre. Dette vil først ske, naar Bevillingsuddeling finder Sted uden naturligt Hensyn til Teatrenes Op land og Indtjeningsmuligheder. Først ved en saadan Bevillingsuddeling vil Bevillingshaverne med Feje kunne beklage sig. Men hidtil er der ikke noget Teater — i hvert Fald ikke i Hovedstaden —, der har ligget saaledes, at der ikke har været rimelig Indtjeningssevne, uanset de mange Teatre, som er oprettet i de senere Aar.

Jeg maa derfor fastholde, at det fremsatte Lovforslag ikke gaar berettigede Interesser for nær, men kun tager af i og for sig urimelige Indtægter til Fremme af samfundsmæssige Formaal, der staar i Forbindelse med Filmen. Men hvis man paa et eller andet Punkt kan paavise det modsatte, er jeg naturligvis villig til Forhandling herom, da jeg ikke kan have noget som helst Ønske om at fortrædige nogen Bevillingshaver.

Jeg skal efter denne almindelige Imødegaaelse af den fremsatte Kritik gøre nogle enkelte Bemærkninger til de ærede Ordførere og besvare de Spørgsmaal, som er blevet stillet.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, var ligesom, jeg tror det var det ærede Medlem Hr. Gregersen, inde paa Forholdet mellem Forlystelsesskatten, som den nu er, og den fuldkomne Afgiftsfrihed paa Restauranter, endog med Revyforestillinger. Det ærede Medlem spurgte, om der ikke kunde tænkes en Ændring i denne Ordning. Jo, jeg har let ved at tænke mig Ændringen, for jeg har, som jeg tidligere offentligt har omtalt, for længe siden udarbejdet et Forslag, saaledes som Justitsministeriet kunde